

İncel Kültürü: Toksik Maskülenitenin Dijital Yüzü

Incel Culture: The Digital Face of Toxic Masculinity

Şeyma Olcay Kaplan¹, Gülistan Avşar²

DOI: [10.59445/ijephss.1614175](https://doi.org/10.59445/ijephss.1614175)

Atıf / Cite: Kaplan, Ş. O., Avşar, G. (2025). İncel kültürü: Toksik maskülenitenin dijital yüzü, *International Journal of Economics, Politics, Humanities & Social Sciences*, 8(2), 107-123, <https://doi.org/10.59445/ijephss.1614175>

Araştırma Makalesi / Research Article

Makale İlk Gönderim Tarihi / Recieved (First): 06.01.2025

Makale Kabul Tarihi / Accepted: 07.04.2025

Lisans Bilgisi / License Information: Bu çalışma, Creative Commons Atıf-Gayri Ticari 4.0 Uluslararası Lisansı (CC BY NC) ile lisanslanmıştır. / *This work is licensed under Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License (CC BY NC).*

İntihal Kontrolü / Plagiarism Checks: Bu çalışma, iThenticate yazılımınca taranmıştır. İntihal tespit edilmemiştir. / *This article has been scanned by iThenticate. No plagiarism detected.*

Özet

Çalışma, incel hareketinin yarattığı psikolojik ve sosyolojik sorunları ve toksik maskülenite etkisindeki erkeklik normlarının etkisini vurgulamayı amaçlamaktadır. İnternette kendine özgü bir topluluk olarak gelişen “incel” (involuntary celibates – istemsiz bekârlar) hareketi, kökenleri ve evrimsel süreci itibarıyla dikkat çekici bir toplumsal fenomen haline gelmiştir. Sosyal izolasyon ve dışlanmışlık gibi duygusal dinamiklerden beslenen bu hareket, çevrimiçi platformlar aracılığıyla yayılmış ve giderek kendine ait bir kimlik ve söylem oluşturmıştır. Toksik maskülenite kavramının incel topluluğu üzerindeki derin etkileri, erkeklik rollerinin bu grup içinde nasıl yeniden şekillendiği üzerinden ele alınmaktadır. Psikolojik ve sosyolojik açılardan değerlendirilen bu profiller, kadın erkek eşitlik dinamiklerine ve dışlanma duygusunun incel bireyler üzerindeki etkilerine işaret etmektedir. Kadın düşmanlığı ve cinsiyet temelli şiddet eğilimleri, incel hareketinin merkezinde yer almakta ve topluluk içinde belirgin bir öfke ve düşmanlık kültürünü beslemektedir. Hareketin çevrimiçi mecralardaki varlığı ve bu platformlar üzerindeki şiddet eğilimli söylemleri, cinsiyet ilişkilerinde derin bir gerilimi yansıtmaktadır. İncel topluluğunun sosyal medya ve forumlar üzerindeki temsil biçimi, radikalleşme süreçlerini hızlandırmakta ve bu topluluğun toplum üzerindeki yıkıcı etkisini artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İncel, Toksik Maskülenite, Şiddet, Dijitalleşme.

Abstract

The study aims to highlight the psychological and sociological issues generated by the incel movement and the influence of masculinity norms shaped by toxic masculinity. The “incel” (involuntary celibates) movement, which has evolved into a unique online community, has become a noteworthy social phenomenon in terms of its origins and evolutionary process. Driven by emotional dynamics such as social isolation and exclusion, this movement has spread through online platforms and gradually formed its own identity and discourse. The profound effects of toxic masculinity on the incel community are examined in terms of how male roles are reshaped within this group. Analyzed from psychological and sociological perspectives, these profiles highlight the dynamics of male-female equality and the impact of feelings of exclusion on incel individuals. Misogyny and gender-based violence tendencies lie at the heart of the incel movement, fueling a culture of resentment and hostility within the community. The movement’s presence on online platforms and its violence-prone rhetoric reflect deep tensions in gender relations. The representation of the incel community on social media and forums accelerates the radicalization processes, further amplifying the destructive impact of this community on society.

Keywords: İncel, Toxic Masculinity, Violence, Digitalization.

¹ **Sorumlu Yazar / Corresponding Author,** Doktora Öğrencisi / *PhD Student*, Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kadın ve Aile Çalışmaları ABD, Ankara / *Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Women and Family Studies, Ankara, Türkiye.* kplnseyma.27@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3024-6602>.

² Doktora Öğrencisi / *PhD Student*, Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kadın ve Aile Çalışmaları ABD, Ankara / *Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Women and Family Studies, Ankara, Türkiye.* gulistandagli18@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2639-5621>.

1. Giriş

Yalnızlık, insanlık tarihinin en eski duygularından biri olarak görülmekle birlikte, dijital çağda farklı toplumsal ve psikolojik bağlamlara bürünerek dönüşmektedir. Teknolojinin sağladığı iletişim olanakları bir yandan bireyler arasındaki mesafeleri kısaltırken, diğer yandan sosyal izolasyonu derinleştirmekte ve kimlik oluşum süreçlerini farklı yönere evirmektedir. İncel hareketi, bu dönüşümün dikkat çeken örneklerinden biri olarak öne çıkmakta; dijital platformlar aracılığıyla kolektif bir kimlik kazanmakta ve yalnızlık duygusunun nasıl radikal bir ideolojiye dönüşebileceğini göstermektedir. İlk başta romantik ilişkilerde başarısızlık yaşayan bireyler için bir dayanışma topluluğu olarak ortaya çıkan incel hareketi, zamanla erkeklik krizinin dijital bir tezahürü haline gelmiş; kadınları suçlayan, erkeklerin toplumsal rollerine dair kırılmaları içeren ve hatta kadınlara yönelik şiddeti meşrulaştıran bir ideoloji geliştirmiştir. Toplumsal normlar tarafından şekillendirilen hegemonik maskülenite ve toksik maskülenite gibi kavramlarla ilişkili olarak, inceller kendilerini modern erkeklik sisteminin mağdurları olarak görmektedir. Bu hareket içinde, erkeklerin toplumsal olarak belirlenen güç, statü ve kontrol odaklı maskülenite normlarına ulaşamaması sonucu hissettikleri başarısızlık duygusu, zamanla kadın düşmanlığına dönüşmekte ve dijital platformlarda bir ideolojik çerçeve kazanmaktadır.

İncel hareketi, kadın çalışmaları, erkeklik krizleri ve dijital radikalleşme süreçleri açısından incelenmesi gereken önemli bir olgudur. İncel hareketi, dijital dünyada örgütlenme biçimleri, cinsiyet normlarıyla kurduğu ilişki ve çevrim içi nefret söylemlerinin yayılma dinamikleri açısından dikkat çeken bir olgu olarak öne çıkmaktadır. Özellikle Discord, Telegram ve X gibi platformlar, bu toplulukların kendi içlerinde nasıl bir söylem inşa ettiğini, bireyler arasındaki etkileşimlerin nasıl şekillendiğini ve zamanla nasıl daha radikal bir yapıya evrildiğini anlamak için önemli bir alan sunmaktadır. Dijital mecraların sunduğu anonimlik ve geniş erişim imkânı, bu tür grupların iç dinamiklerini güçlendirirken, kadın ve erkeğe dair cinsiyet algılarının nasıl değiştiği ve kadın düşmanlığının nasıl pekiştirildiği konusunda da belirleyici bir rol oynamaktadır.

Mevcut literatürde incel toplulukları genellikle bireysel psikolojik profiller üzerinden ele alınmakta ve topluluk üyelerinin yalnızlık, reddedilme ve özgüven eksikliği gibi bireysel sorunları merkeze alınarak değerlendirilmekte; ancak bu çalışma, incel hareketini daha geniş bir perspektiften ele alarak, toplumsal erkeklik normlarıyla olan ilişkisini vurgulamaktadır. Erkeklik kimliğinin tarihsel ve kültürel bağlamda nasıl inşa edildiği ve bu kimliğin dönüşüm sürecinde yaşanan kırılmaların, incel hareketi içinde nasıl bir karşılık bulduğu araştırmanın temel odak noktalarından biridir. Buna ek olarak, çalışma, dijital radikalleşme sürecini analiz ederek, sosyal medya platformlarının incel ideolojisini nasıl beslediğini, kadın düşmanlığını ve toplumsal şiddet eğilimlerini nasıl normalleştirdiğini incelemektedir. Discord, Telegram ve X gibi dijital mecralar, incel topluluklarının yayılmasını hızlandırmakta ve radikalleşme süreçlerini daha erişilebilir hale getirmektedir. Çalışma ayrıca, popüler kültürde ve medya temsillerinde incel ideolojisinin nasıl inşa edildiğine ve meşrulaştırıldığına dair bir değerlendirme sunarak, bu tür söylemlerin toplumdaki kadın erkek algılarını nasıl şekillendirdiğini tartışmaktadır. Türkiye bağlamında incel hareketi üzerine yapılan az sayıdaki akademik çalışmalardan biri olarak, bu araştırma, yerel düzeyde incel ideolojisinin nasıl şekillendiğini ve çevrim içi platformlar üzerinden nasıl yayıldığını analiz ederek, küresel bir fenomenin yerel dinamiklerini anlamaya katkı sağlamaktadır. Geleneksel erkeklik normlarının dönüşümü, bireylerin kimlik inşası ve çevrim içi toplulukların nefret ideolojileriyle nasıl şekillendiği göz önüne alındığında, incel hareketi sadece bir bireysel yalnızlık meselesi değil, aynı zamanda kadın erkek ilişkilerinde yaşanan yapısal dönüşümlerin bir sonucu olarak ele alınmalıdır. Bu çalışma, incel hareketinin tarihsel kökenlerinden başlayarak günümüzde ulaştığı noktayı analiz etmekte, kadın düşmanlığının ve toksik erkeklik anlayışının dijitalleşme sürecinde nasıl radikalize olduğunu disiplinlerarası bir bakış açısıyla değerlendirmektedir.

2. İncel Hareketi ve Kökeni

Yalnızlık, insanlığın en eski ve en derin deneyimlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Ancak dijital çağda yalnızlık duygusu, sanal dünyanın karanlık köşelerinde yeni bir boyut kazanarak radikal bir ideolojiye dönüşmüştür. İncel kültürü olarak bilinen hareket, başlangıçta cinsel deneyimsizlik ve sosyal dışlanmışlık yaşayan genç erkekler için bir sığınak olarak ortaya çıkmış; zamanla kadın düşmanlığı, şiddet övgüsü ve öfkeyle dolu bir ideolojiye evrilmiştir. Yalnızlığın ve toplumsal öfkenin radikalize edilerek dijital bir topluluk haline gelmesi, toplumdaki cinsiyet eşitsizliği, geleneksel erkek rollerine dair baskılar ve kimlik arayışları gibi derin toplumsal yaralara dayanmaktadır. Çevrimiçi platformların kullanımının artmasıyla birlikte, bireysel bir sorun olmaktan çıkan İncel kültürü, toplumsal dokuyu tehdit eden bir olguya dönüşmektedir.

İnternetin sağladığı anonimlik, İncel üyelerine sınır tanımaksızın kendilerini ifade etme özgürlüğü sunmakta, sınırsız özgürlük ise hızla nefret söylemlerine ve şiddet çağrılarına dönüşmektedir. Discord, Telegram ve X gibi dijital platformlar, İncel kültürünün radikalleşmesine uygun zemin hazırlamış ve nefret söylemlerinin hızla yayılmasına olanak tanımıştır. İncel hareketinde, kadınlar günah keçisi olarak görülmekte; kendi yaşadıkları hayal kırıklıklarını kadınları suçlayarak meşrulaştırmakta, zaman zaman şiddet "kahramanca" bir eylem olarak yüceltilmektedir. İncel kültürünün toplumsal, psikolojik kökeni, yalnızlık hissinin radikal harekete dönüşüm süreci ve dijital dünyanın getirisi olan anonimliğin, ideolojinin yayılmasındaki katkısı dikkat çeken bir olgu olarak görülmektedir. İncel hareketinin, Discord ve Telegram gibi sosyal medya platformlarında örgütlenmesiyle birlikte kadın düşmanlığının dijital platformlar üzerinden yayılması ve olası radikal eylemlerin gerçekleşme ihtimalinin artması, toplumsal dokuda güvenlik riski oluşturmaktadır (İyigüngör, 2024: 161).

Cinsel ilişkiye ya da romantik yakınlığa ulaşma arzuları olsa da çeşitli nedenlerden ötürü bu tür deneyimlere erişim sağlayamayan bireyler için kullanılan "İncel" terimi, ilk olarak Donnelly ve arkadaşları (2001) tarafından akademik bir çerçevede ele alınmıştır. Kendilerini cinsellik ya da romantik ilişkiler kurma konusunda yetersiz gören kişilerin, istemelerine rağmen bu tür ilişkileri başlatmakta zorlandıklarını belirtmektedirler (Preston vd., 2021: 10).

"İncel" ifadesi, İngilizce "involuntarily celibate" kelimesinin kısaltması olup, yani "istem dışı bekar" anlamına gelmektedir. Kavram, özellikle cinsel ve romantik ilişkilerde başarı elde edemeyen bireyleri tanımlamak için kullanılırken, çevrim içi topluluklarda kendine has bir anlam kazanmıştır. Terim, 1990'ların sonlarında, toplumdan dışlanmış, yalnız hisseden ve yakın ilişkiler kurmakta zorlanan kişilere bir ses olmak amacıyla Alana adında bir kadın tarafından ortaya atılmıştır. Sosyal medya dünyasının henüz var olmadığı 1997 yılında, Kanada'nın Toronto şehrinde yaşayan Alana, toplumsal önyargılara rağmen bir araya gelmek isteyen bireyler için bir çevrimiçi alan yaratmıştır (Taylor, 2018). Alana'nın "İstemsiz Bekarlık Projesi" olarak adlandırdığı platform, yalnızlığın sessiz yükünü taşıyan kadın ve erkeklerin kendi deneyimlerini paylaştığı, yalnızca bir destek platformu değil, aynı zamanda dışlanmış bireylerin hikayelerini paylaşarak güç bulduğu ve ortak bir dayanışmanın doğduğu, karşılıklı anlayışın yeşerdiği güvenli bir sığınak olması amacıyla oluşturulmuştur (Adıgüzel, 2023: 21).

2000'lerin başında ortaya çıkan "IncelSupport" gibi platformlar, başlangıçta kadın ve erkeklere açık olup sosyal becerilerde zorlanan bireylerin birbirine destek olmasını amaçlayan kapsayıcı bir yapıdaydı. Benzer şekilde, "Love-shy.com" gibi diğer platformlar ise reddedilme korkusu yaşayan ve sosyal etkileşimlerde güçlük çeken bireyleri hedef almış; ancak kullanıcı kitlesinin büyük ölçüde erkeklerden oluşması, bu platformların zamanla erkek merkezli ve kadınlara karşı olumsuz bir tutuma evrilmesine yol açmıştır. 2000'lerin ortasından itibaren, "4chan" ve "Reddit" gibi anonimlik sunan forumların yükselişiyle birlikte, "İncel" ideolojisi daha radikal bir yöne kayarak, kadın düşmanlığı ve şiddeti teşvik eden söylemler geliştirmiştir. "r/incels subreddit" gibi platformlar, kadınlara yönelik şiddet ve cinsel saldırıyı meşru gösteren içeriklerin yaygınlaştığı alanlardan olmuştur (Millar, 2022: 21-22).

İnceller, dünyayı fiziksel çekicilik üzerine kurulu bir hiyerarşiyle yorumlamakta, en üst basamaklarda “Chad” (çekici ve sosyal açıdan başarılı erkek) ve “Stacy” (feminen ve fiziksel olarak cazip kadın) yer alırken, “Normie” ve “Becky” gibi sıradan bireyler daha alt sıralarda, kendilerini ise yapının en alt basamağında, en az arzulan ve en az sosyal değere sahip grup olarak tanımlamaktadırlar. Chad, incellerin gözünde yüksek sosyal statüye ve cinsel ayrıcalıklara sahip, ancak aynı zamanda sistemin kazananı olarak algılanan bir figür olarak betimlenmektedir. Stacy ise, feminenliğini erkekleri manipüle etmek, maddi avantaj sağlamak ve kendilerini dışlamak için kullanan bir kadın stereotipi olarak tanımlanmaktadır. Tanımlanmış hiyerarşik yapı, incellerde kıskançlık, kadın düşmanlığı, mağduriyet ve kadercilik gibi duyguları güçlendirmekte ve şiddet eğilimlerini meşrulaştıran bir ideolojik zemin hazırlamaktadır (Adıgüzel, 2023: 9-10). Son yıllarda incel topluluğu, çevrim içi mecraların ötesine geçerek, kadınlara ve partner ilişkilerine yönelik artan şiddet eylemleriyle daha sık ilişkilendirilmeye başlanmıştır (Hoffman vd., 2020: 570).

İlk incel bağlantılı saldırı olarak kabul edilen olay, 2014 yılında Elliot Rodger tarafından California, Isla Vista’da bir kız yurdunda gerçekleştirilmiş ve yedi kişinin ölümüyle sonuçlanmıştır. Rodger, saldırıdan önce yayımladığı manifestosunda, yalnızlık ve kadınlar tarafından reddedilmenin getirdiği öfke ve intikam arzusuyla hareket ettiğini ifade etmiştir; bu durum onu incel topluluğu içinde kahramanlaştırmıştır (Öztürk, 2021: 103).

2015 Oregon katliamının ardından, FBI “4chan” platformundaki “/r9k/” kanalında, kendilerini “betafags” ve “İncel” olarak tanımlayan kullanıcıların, kadınlara, “alfa erkeklerle” ve “sosyal adalet savunucularına” karşı intikam çağrıları yaptığını tespit etmiştir (Leonard, 2015: 46). Benzer şekilde, 2018 yılında Toronto’da yayaların üzerine aracını sürerek 11 kişinin ölümüne yol açan Alek Minassian da incel topluluğuyla özdeşleşmiş ve kendini bu kimlikle tanımlamıştır (Moskalenko vd., 2022: 2).

İncel kültürü, Türkiye’de de 2024 yılında Semih Çelik’in İstanbul’da iki kadını öldürmesinin ardından yeniden gündeme gelmiş ve basında geniş yankı bulmuştur. Çelik’in bazı çevrimiçi platformlarda incel ideolojisini benimsediği değerlendirilmiş ve Türkiye’de incel kültürünün etkilerine dair tartışmaları artırmıştır. Discord ve Telegram gibi gizlilik sunan çevrimiçi platformlarda incel gruplarının kadınlara yönelik taciz ve tehdit olaylarında örgütlenmiş olabileceği düşünülmektedir (BBC News Türkçe, 2024). Grupların, kadın erkek eşitliğine karşı çıkan ve kadınları hedef alan “manosphere” olarak adlandırılan daha geniş bir erkek merkezli çevrimiçi ideolojinin parçası olarak hareket ettiği de görülmektedir (Ging, 2019: 638).

2.1. Toksik Maskülenite ve İncel Hareketi

Toksik maskülenite, toplumda erkeklere dayatılan, duygusuzluk, güç gösterisi ve fiziksel dayanıklılık gibi özellikleri içeren zararlı bir erkeklik anlayışı olarak tanımlanmaktadır. Kavram, erkeklerin hem kendi içlerinde hem de çevrelerinde yarattıkları olumsuz etkilere işaret etmektedir. R.W. Connell’in 1995 tarihli eseri “*Masculinities*” erkeklik kimliğinin nasıl sosyal ve kültürel olarak inşa edildiğini tartışırken, kavramın kökeninin, modern cinsiyet düzeninin oluşumuyla yakından ilişkili olduğu görülmektedir. Erkeklik normları, yaklaşık dört yüzyıllık bir süreçte, özellikle Avrupa’da kapitalizmin ve ataerki düzenin şekillenmesiyle ortaya çıkmıştır. Rönesans ve Protestan reformasyonu, geleneksel dini normları ve manastır sistemini zayıflatmış, yerine evlilik merkezli heteroseksüel bir düzeni ve bireycilik anlayışını getirmiştir. Bu dönemde, erkeklik rasyonellik ve bireysel özerklikle tanımlanırken, Batı uygarlığı akıl ve bilimi taşıyan bir medeniyet olarak idealize edilmiştir. Böylece ataerkillik ve imparatorluk meşruiyeti arasında kültürel bir bağ kurulmuştur. Modern erkeklik, dört temel gelişme etrafında şekillenmiştir. İlk olarak, denizaşırı imparatorlukların kurulması ile erkeklik, şiddet ve güçle ilişkilendirilmiştir. Askerlik ve deniz ticareti gibi erkeklere özgü meslekler, imparatorlukların temelini oluşturmuş, süreç kontrolsüz şiddet ve sömürgecilik eleştirilerine yol açmıştır. İkinci olarak, Antwerp, Londra ve Amsterdam gibi ticari kapitalizmin merkezleri olan

şehirlerin büyümesi, bireyciliği teşvik etmiş ve ticari kapitalizmin rasyonel erkeklik normlarını kurumsallaştırmıştır. Üçüncü olarak, cinsiyetin ikili bir yapıya oturtulması, sapmaları toplumsal düzenin bir parçası olarak görmek yerine sapkınlık olarak değerlendiren bir anlayışın yerleşmesine yol açmıştır. Son olarak, Avrupa'daki din ve hanedanlık savaşları, kadın erkek rol düzenini sorgulamış ancak patriyarkal düzen, merkezîyetçi devletlerin kurulmasıyla daha da güçlenmiştir. Erkeklik, bu dönemde milliyetçilik ve askeri cesaretle daha fazla ilişkilendirilmiştir (Connell, 2005: 186-189).

Modern dönemde erkeklik, kapitalizm, sömürgecilik ve patriyarkal devlet yapılanmasıyla birlikte güç, rekabet ve hâkimiyet unsurlarıyla şekillenmiştir. Bu gelişmeler, erkeklik anlayışında yalnızca bireysel özerkliği değil, aynı zamanda şiddet ve tahakküm eğilimlerini de kurumsallaştırmıştır. İşte bu tarihsel süreçte ortaya çıkan ve erkeklerden beklenen aşırı rekabetçilik, duygusal katılık ve şiddete yatkınlık gibi normların aşırılışması, günümüzde “toksik maskülenite” olarak tanımlanan kavramın temelini oluşturmuştur.

Toksik maskülenite, kırılgan erkeklik ve cinsiyet normlarıyla bağlantılı olsa da yalnızca bu kavramlarla sınırlandırılmaz. Erkekliğe atfedilen belirli inanç ve davranış kalıpları, erkeklerin sosyal statülerini korumak için belirli rolleri benimsemelerine neden olmaktadır. Aşırı rekabetçilik, bireysel güçlülük ve her şeyi tek başına halletme inancı, toksik erkeklik anlayışında önemli yer tutarken, şiddet eğilimi ve şiddeti meşrulaştırma eğilimi bu yapının tehlikeli yönlerinden biri olarak öne çıkmaktadır. Aynı zamanda, toksik erkeklik normları cinsiyetçilik, kadın düşmanlığı, kadınların cinsel nesneleştirilmesi ve kadınların çocuklaştırılması gibi toplumsal dinamikleri pekiştirmektedir. Katı cinsiyet rolleri, heteronormativite ve kadınların cinsel ilgisini hak edilmiş bir statü olarak görme eğilimi, erkekliğin gücünü sürdürmek adına oluşturulan baskıcı normlar arasında yer almaktadır (Sculos, 2017: 2).

Toksik erkeklik, erkekliğe yönelik bir tehdit algılandığında öfke ve saldırganlıkla tepki verme eğilimiyle öne çıkmaktadır. Kompulsif tahakküm, empati eksikliği, kıskançlık, düşük duygusal zeka ve kırılgan erkeklik gururu, bu yapının temel özellikleri arasındadır. Ayrıca, feminizme ve kadınlara karşı olumsuz tutumlar, toksik erkekliğin yaygın yansımalarından biridir. Bu anlayış, erkekliğin sınırlarını belirlerken, kadınlar üzerindeki eril kontrolü pekiştirerek sahiplenici ve kısıtlayıcı tutumu normalleştirmektedir (Whitehead, 2021: 44-62).

Toksik maskülenite, hegemonik maskülenitenin kadın düşmanlığı, şiddet ve tahakküm gibi toplumsal açıdan yıkıcı unsurlarını tanımlamak için kullanılan bir kavramdır. Hegemonik maskülenite, sabit bir karakter türü olmayıp, toplumsal normlar düzeninde hegemonik pozisyonu işgal eden erkeklik biçimi olarak tanımlanmakta, erkeklerin baskınlığını ve kadınların tabiiyetini garanti altına almayı amaçlayan kültürel ve kurumsal bir yapı olarak işlev görmektedir. Antonio Gramsci'nin hegemonyaya dair sınıf ilişkileri analizinden esinlenerek, hegemonik maskülenite de bir grup erkekliğin diğer erkeklik biçimlerini ve kadınlıkları kültürel olarak yücelttiği bir düzeni ifade etmektedir. Erkeklik biçimi genellikle kurumsal güçle ilişkilidir ve iş dünyası, ordu ve hükümet gibi alanlarda baskınlığını sürdürmektedir. Hegemonya, şiddetten ziyade otorite kurma becerisiyle tanımlanmakta, şiddet genellikle bu otoriteyi destekleyici bir araç olarak kullanılmaktadır. Hegemonik maskülenite, mevcut toplumsal düzenin koşullarına bağlı olarak değişim gösterebilmektedir. Ataerkilliği savunmanın yolları zayıfladığında, eski hegemonik biçimlerin yerini yeni erkeklik biçimleri alabilmekte ve bu süreçte kadınlar karşılaştıkları şiddet yüzünden mevcut düzeni sorgulamak zorunda kalmaktadır (Connell, 2005: 77-79). Cezaevi ortamında, mahkumların sıklıkla saygısızlıkla karşılaşması, toksik maskülenite dinamiklerinin güçlenmesine ve bireylerin çevrelerine tahakküm etme dürtüsünün artmasına neden olmaktadır. Mahkumların iş hayatında, polisle veya cezaevindeki yaşamlarında karşılaştıkları sürekli saygı eksikliği, bu dinamikleri daha da pekiştirmektedir. Cezaevlerinde toksik maskülenite, dış dünyadaki erkeklik normlarının aşırıya kaçmış bir biçimde kendini göstermesiyle karakterize olmakta,

erkeklerden zayıflıklarını göstermemeleri, öfke dışındaki duygularını bastırmaları ve otoriteyle iş birliği yapmamaları gibi davranış kalıplarına uygun hareket etmeleri beklenmektedir. Ancak, toksik maskülenitenin ortaya çıkışı yalnızca mahkumların bireysel özellikleriyle açıklanamamakta, cezaevi ortamının yapısal ve kurumsal dinamikleri, bu eğilimleri daha da derinleştiren bir rol oynamaktadır. Cezaevindeki bu süreçler, mahkumların hayatta kalma stratejisi olarak hiper-maskülen davranışlar sergilemesine yol açmakta ve bu durum, mahkumların cezaevinden sonraki toplumsal yaşama uyumunu zorlaştırmaktadır. Dolayısıyla, cezaevinde teşvik edilen toksik maskülenite, yalnızca cezaevi sınırlarıyla sınırlı kalmayıp, topluma da yayılmaktadır (Kupers, 2005: 716-718).

Toksik maskülenite içerisinde değerlendirilen erkeklerin, duygusal sağlıklarını zayıflatarak sosyal ilişkilerde geri planda kalmalarına sebebiyet verdiği, zihinsel sağlık hizmetlerine başvurmaktan, yardım talebinin “zayıflık” olarak görüldüğü gerekçesiyle çekindikleri de görülmektedir (Vogel vd., 2011: 368- 369).

2.2. Erkeklik Rollerinin İncel Hareketi Üzerindeki Etkisi

Toksik maskülenite, erkeklerin toplumsal olarak dayatılan cinsiyet rollerini içselleştirmesi ve bu rollerin dışına çıkamaması sonucu ortaya çıkan zararlı bir yapı olarak tanımlanmaktadır. İncel toplulukları içinde, kadınları suçlama eğilimlerinin artmasına ve kadın düşmanlığının yayılmasına neden olmaktadır. Kendilerine haksız bir cinsiyet rolü dayatıldığını düşünen inceller, durumun kadınların olumsuz tutumlarından kaynaklandığını ve mağdur olduklarını öne sürmektedir. Debbie Ging, incel maskülenitesinin geleneksel hegemonik masküleniteden farklı olarak başarısızlık, bekârlık ve mağduriyet gibi özellikler barındırdığını belirtirken, kadınların romantik ilişkilerde erkeklere kıyasla daha özerk olduğu algısı, incel mağduriyet söylemini güçlendirmektedir. "Maskülen mağduriyet" olarak tanımlanan bu söylem, incellerin kendilerini mazlum olarak konumlandırmasına ve şiddeti anlaşılabilir ya da haklı göstermesine olanak tanımaktadır (Lounela ve Murphy, 2024: 346; Ging, 2019: 638). Kadınları dışlayan düşünce sistemi, topluluk üyelerinin kendilerini mağdur olarak konumlandırmasına olanak tanımakta, radikal ideolojilerle birleşen mağduriyet algısı, toplumsal hayal kırıklıklarını ve dışlanmışlık duygularını daha da pekiştirmektedir.

İncel topluluklarında sergilenen davranışlar, kadınları yalnızca birer "ödül" olarak gören çarpık bakış açısını güçlendirmektedir. Kadınlar, erkeklerin cinsel ve romantik haklarını gasp eden bireyler olarak hedef alınmaktadır. Karşı cinsle sağlıklı iletişim kuramayan erkeklerin çevrim içi platformlarda bir araya gelmesi, kadınların ilgisizliğini kişisel bir adaletsizlik olarak gören bireylerin duygusal kırılganlıklarını radikal ideolojilere dönüştürmelerine zemin hazırlamaktadır (Zimmerman, 2024: 166). İncel toplulukları, kadın düşmanlığı temelli ideolojilerle radikalleşmenin dikkat çekici bir örneği olarak öne çıkarak, nefret söylemleri yoluyla öfkeyi meşru bir başkaldırı olarak sunmaya çalışmaktadır.

Toksik maskülenitenin, incel erkekleri arasında kadın düşmanlığını körükleyerek, kadınları toplumsal bir tehdit olarak görmelerine neden olduğu belirtilmektedir (Schmitz ve Kazyak, 2016: 10). Bu durum, kadın düşmanlığı ve çevrim içi nefret söylemleriyle birleşerek incel topluluklarını daha radikal bir hale getirmektedir.

İncel hareketinin toplumsal güç dinamikleriyle ilişkisini incelemek, erkekler arasındaki hiyerarşiyi ve kadınlar üzerindeki üstünlük algısını şekillendiren çerçeveyi anlamak açısından önemlidir. İncel hareketi, güçsüz ve dışlanmış bir grup olarak konumlanırken, aynı zamanda kadına yönelik düşmanlığı ve şiddet eğilimini körüklemektedir (Connell ve Messerschmidt, 2005: 845). Kadın erkek eşitliğine yönelik kazanımları "tehdit" olarak algılayan incel erkeklerinin, kadınları baskı altına almayı bir güç göstergesi olarak kabul etmelerindeki temel sebep, erkeklik kavramına, güç, statü ve başarı ile bakmalarından kaynaklanmaktadır. Erkeklik normları, erkeklerin fiziksel güç, özgüven ve cinsel başarı gibi özelliklere sahip olmalarını bekler ve erkekler bu beklentilere ulaşamadıklarında,

kendilerini dışlanmış ve yetersiz hissederler; bu da onların radikal topluluklar oluşturmalarına yol açmaktadır (Zimmerman, 2024: 167-168).

Connell'in hegemonik maskülenite kavramı, incel topluluğunun dışlanmışlık hissini ve kadın düşmanlığını anlamada önemli bir çerçeve sunmaktadır. İnceller, kendilerini toplumun hegemonik güç yapısına entegre etmek isterken, bu yapı tarafından dışlandıkları için isyankâr bir kimlik geliştirmekte, bu dışlanmışlık hissi, incel topluluğunun, şiddet ve kadın düşmanlığı gibi ideolojilere sarılmasına, kendi içinde radikal bir kimlik oluşturmaya ve ideolojik bir çerçeve içinde kadın düşmanlığını savunmasına yol açmaktadır (Connell ve Messerschmidt, 2005: 844-845). İncel hareketi, erkeklik krizinin modern toplumlarda nasıl bir radikalleşme sürecine yol açtığını gösteren önemli bir fenomen olarak karşımıza çıkmaktadır.

2.3. İncel Hareketinin Sosyolojik- Psikolojik Profili

İncel erkeklerinin psikolojik profili, erkeklik normlarının getirdiği hayal kırıklığı, öfke, yalnızlık ve değersizlik duyguları çerçevesinde şekillenmektedir. Bireyler, toplumun kendilerine dayattığı cinsel başarı ve romantik ilişkilerde üstünlük gibi beklentilere ulaşamadıklarında başarısızlık hissi yaşamaktadır (Kimmel, 2013: 23). Araştırmalar, erkeklerin duygusal destek arayışını zayıflık olarak algıladıklarını, toplumdan soyutlanarak içine kapanmalarına yol açtığını göstermiştir (Kalish, ve Kimmel., 2010: 457). İncel erkeklerinin yalnızlığa olan yatkınlıkları göz önüne alındığında duygusal destek aramalarını zorlaştırmaktadır.

Sosyolojik açıdan bakıldığında, incel erkekleri çevrim içi platformlarda nefret söylemleri geliştirerek birbirlerini desteklemekte ve güçlendirmektedir. Topluluk, kadınları onları yalnızlığa mahkûm eden sorumlular olarak suçlamakta ve bu bağlamda cinsiyetçi bir perspektif benimsemektedir. İncel topluluğunu diğerlerinden farklı kılan, oluşturdukları hiyerarşinin tamamen sabit olduğu ve kategoriler arasında bir geçişin mümkün olmadığı inancıdır. Hiyerarşideki katı ve geçirimsiz kategorik yapı, aşırılıkçı dünya görüşlerinin belirgin özelliklerinden biridir (Baele vd., 2019: 1675).

Psikolojik açıdan, incel erkekleri düşük özsaygı, sosyal izolasyon, depresyon ve yoğun hayal kırıklığı ile tanımlanmaktadır. Araştırmalar, bu topluluklara katılan bireylerin, toplum tarafından reddedilmiş ve yetersiz hissettikleri için incel kimliğini benimsediklerini göstermektedir (Kolano, 2022: 546). Toplumsal erkeklik rollerini yerine getirememenin yarattığı eksiklik duygusu, kadınları başarısızlıklarının kaynağı olarak görmelerine sebep olmakta, cinsel ya da romantik ilişkiler kuramama, kendilerini değersiz hissetmelerine yol açmakta ve bu durumu kontrol edemedikleri dış faktörlere bağlama eğilimlerini güçlendirmektedir.

Baele ve arkadaşlarının (2019) Incels.me forumunun içerik analizi üzerine gerçekleştirdiği araştırmaya göre, İncel topluluğunun ortak psikolojik özellikleri arasında düşük özsaygı, dışlanmışlık duygusu ve toplumsal reddedilme deneyimlerinin öfkeye ve radikalleşmeye dönüşme eğilimi öne çıkmaktadır. Araştırmada, 8 Kasım 2017 ile 23 Mayıs 2018 tarihleri arasında aktif olan Incels.me forumunun tamamı analiz edilmiş olup, toplamda 769.854 mesaj, 41.752 konu başlığı ve 2.399 aktif kullanıcıdan oluşan geniş bir örneklem incelenmiştir. Nicel yöntemlerle "Topic Modelling" ve semantik ağ analizi, nitel yöntemlerle ise rastgele seçilen 300 forum başlığının ayrıntılı içerik çözümlemesi yapılmıştır. Araştırma bulguları, dışlanmışlık hissini İncel topluluğu içinde kolektif ve değişmez bir kimliğe dönüştüğünü, bu kimliğin de kadın düşmanı söylemler ve radikal ifade biçimleri üzerinden sürekli olarak yeniden üretildiğini ortaya koymaktadır. İnternet forumlarında topluluğun birbirini destekleyen etkileşimi sonucunda kadın düşmanlığı ve şiddete yönelik söylemler normalleşmekte, bu da topluluğun sosyolojik profilinde belirgin hale gelen toplumsal cinsiyet rollerindeki çatışmaları şiddetlendirici bir etkiye sahip olmaktadır. Ayrıca, İncel tartışmalarında ayaklanma ve isyan çağrılarının sıklıkla gündeme gelmesine rağmen, forum üyeleri arasında hâkim olan nihilist bakış açısı ve toplumsal

statünün değişmez olduğu yönündeki genetik determinizm inancı, şiddetin gerçekçi bir çözüm yolu olarak benimsenmesini sınırlamaktadır. Bu nihilist yaklaşım, İncel grubunu diğer radikal gruplardan ayıran temel faktörlerden biridir. Çoğu aşırılıkçı hareket toplumsal değişimi mümkün ve arzulanan bir hedef olarak görürken, İncel topluluğundaki hâkim umutsuzluk ve değişime olan inançsızlık, üyeler arasında bireysel ve toplu intiharın yaygın biçimde desteklenmesine ve yüceltilmesine neden olmaktadır (Baele vd., 2019: 1671-1677).

Sosyal medya ve çevrim içi forumlar, incel ideolojisinin pekiştirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu topluluğun üyeleri, kadınları yüzeysel, kötü niyetli ve reddedici figürler olarak tanımlamakta; kendilerini ise toplumun haksız yere mağdur ettiği bireyler olarak görmektedir (Zimmerman, 2024: 166-167). Bu söylem, toplumsal normlara yönelik eleştiriyi artırmakta ve kadınları sorumlu figürler olarak konumlandırmaktadır.

İncel erkeklerinin psikolojik ve sosyolojik profilleri, onları yalnızca dışlanmış bir topluluk değil, aynı zamanda radikal ve kadın düşmanı bir hareket olarak tanımlamaktadır. Topluluk içinde kendilerine biçilen kurban rolü, toplumsal ve kadınlardan beklentilerinin karşılanmamasıyla daha da derinleşmektedir. Bu kurban kimliği, çevrim içi platformlarda pekiştirilmekte ve kadın düşmanlığını incel kimliğinin temel unsurlarından biri haline getirmektedir. Hegemonik maskülenite eleştirisi olarak ortaya çıkan bu topluluk, giderek marjinalleşmekte ve kadına yönelik öfke ve şiddeti beslemektedir.

3. Kadın Düşmanlığı ve Şiddet: İncel Hareketlerinin Radikalleşmesi

Cinsel veya romantik ilişki kuramayan erkeklerin oluşturduğu incel hareketi, kadınları ve toplumun dayattığı erkeklik normlarını, yaşadıkları yalnızlığın ve ilişkisel başarısızlıkların sorumlusu olarak görmekte, ideolojinin, derin bir kadın düşmanlığı üzerine kurulu olmasına ve zamanla şiddet eğilimli bir yapı kazanmasına neden olmaktadır (Ging, 2019: 638). Özellikle çevrimiçi ortamlarda gelişen bu ideoloji, güç dengesizliklerini derinleştiren tehlikeli bir zemine dönüşmektedir.

İncel hareketinin üyeleri, çevrimiçi platformlarda kadınları ve onların ilgisini çekemeyen erkekleri hedef alarak nefret söylemlerini yaygınlaştırmakta, paylaşılan içerikler, cinsiyetçi ve şiddet yanlısı tutumlar besleyerek, kadın düşmanlığını normalleştiren bir ortam yaratmaktadır. Kadınlar forumlarda son derece olumsuz bir şekilde tanımlanırken, incel grubuna girebilecek erkekler olumlu bir şekilde betimlenmektedir. Bu durum, aşağılayıcı ve alternatif grup etiketlerinin kullanımıyla daha da belirgin hale gelmektedir. Kadınlar, insanlıktan çıkarıcı ifadelerle anılmakta, yalnızca basit duygulara (cinsel istek) sahip ve anti-sosyal amaçlarla hareket eden bireyler olarak tasvir edilmektedir. Örneğin bir üye, kadınları "yalnızca sömürmek ve zevk almak amacıyla var olan iğrenç parazitler" olarak tanımlarken, bir diğeri, "Bu kadınlar farklı kişilik özelliklerini fark etmiyor, sadece iyi görünümlü Chad'lerle ilgileniyorlar" iddiasında bulunmaktadır (Baele vd., 2019: 1675). Kadınlar, incellerin gözünde cinsel olarak erişilebilir olmadıklarında ya da onlara "hak edilmiş bir erişim" sunmadıklarında, cinsiyet hegemonyasını bozarak kınanmakta ve hatta şiddeti hak eden bireyler olarak algılanmaktadır. İncellerin idealize ettiği patriyarkal düzenin nasıl tasavvur edildiği ve kadınların bu normlara uymadıkları algısı, Stacy, Becky ve Chad gibi figürlerin derin anlamlarını ve cinsiyetin bu grupta nasıl kavramsallaştırıldığını göstermektedir. Kadınlık rolleri bağlamında, "Stacy" ve "Becky" iki temel tip olarak incel kültüründe öne çıkmakta, Becky, Chad arzu edilen erkeklere erişimi olmayan ve sosyal açıdan daha az değer verilen bir kadın olarak görülürken, Stacy ise birçok "alfa" erkekle ilişki kurabilen, cazibeli ve arzulanan bir figür olarak tanımlanmaktadır. Her iki karakter de belirli kadınlık performansları sergilerken, performanslar erkek bakışını tatmin etmeye yönelik olarak düzenlenmektedir (Schippers, 2007: 94).

İncellerin erkeklik anlayışı, güç ve sosyal prestij üzerine kurulu bir sistem içinde kendilerini Chad olarak adlandırılan sosyallik anlamında başarılı erkeklerle kıyasladıklarında derin bir yetersizlik

hissi yaşamalarına yol açmaktadır. Kıyaslama, incellerin Chad figürünü dışlayarak kendilerini güçsüz ve öfkeli bir pozisyonda hissetmelerine neden olmaktadır. Stacy kavramı, incel topluluğunun radikalleşme sürecinde önemli bir sembol olarak görülmektedir. Stacy, toplumda çekici ve erişilmesi zor kadınları simgelerken, inceller bu figürü yüzeysel, kendilerini reddeden ve ulaşılması mümkün olmayan bir kadın olarak tanımlamaktadır (Menzie, 2022: 76-78). Söz konusu semboller, topluluk içerisinde öfke duygusunu artırarak, üyelerin kendilerini “hak ettiği ilgiye ulaşamayan” bireyler olarak algılamasına da neden olmaktadır. Yaşanan mağduriyet algısı, yalnızca kadınlara karşı değil, aynı zamanda genel toplumsal düzene yönelik düşmanlık geliştirmelerine de zemin hazırlamaktadır (Lockyer vd., 2024 :2).

İncellerin kadın düşmanı olarak algılanmasının temel sebeplerinden biri Stacy'lere yönelik söylemleri olarak görülmektedir. Söylem, kadınların “hipergami” kavramı üzerinden, cinsellik konusunda seçici oldukları ve incelleri dışladıkları düşüncesi etrafında şekillenmektedir. İnancın temeli, kadınların çıkarları doğrultusunda daha yüksek sosyal statüde olduğu düşünülen erkekleri tercih ettikleri, bu skalada bir erkek olmaması durumunda kadınların daha az maddiyata sahip, daha az çekici birine yöneldiklerine dair olan görüşe dayanmaktadır. Kadınları para, cinsellik ve güç üçgenine koyan inceller, bu yüzden kadınların güvenilmez olduklarını ve daha iyi bir alternatifin olduğu her an terkedileceklerine inanmaktadırlar. Çünkü görüşe göre, kadınlar yüzeysel varlıklardır ve görece sosyal statüsü az olan erkeklerdeki mizah, zekâ, sempatiklik gibi nitelikleri takdir edebilme kapasitelerine sahip değildirler (Menzie, 2007: 68). Özellikle "Chad" olarak tanımlanan çekici erkekler ve kadınların cinsel tercihleri, incellerin yaşadığı dışlanmışlık duygusunun temel sebepleri arasında görülmekte, kadınlara yönelik şiddetin ve cinsiyet temelli saldırıların meşrulaştırılmasına yol açmaktadır (Baele vd., 2019: 1676).

İncel ideolojisi, erkeklik krizini aşırı cinsiyetçi ve toksik bir şekilde yeniden tanımlamakta, kadınları cinsiyet rolleri üzerinden değersizleştirirken, şiddeti bir tür hak aracı olarak görme eğilimini güçlendirmektedir (Hoffman vd., 2020: 567). Özellikle yalnızlık, dışlanmışlık ve başarısızlık hissi taşıyan erkekler, duyguları radikalleşmiş bir şekilde ifade etmeye yönlendirilmektedir (Bratich ve Banet-Weiser, 2019: 5018). Kadın düşmanlığı, incel hareketinin temelini oluştururken, söylemleriyle de kadınları bireysel ve toplumsal düzeyde hedef almaktadırlar. Kadınların cinsel objeler olarak görülmesi ve toplumdaki konumlarının şiddet yoluyla kontrol edilmesi gerektiği düşüncesi, incel ideolojisinin merkezinde yer almaktadır.

Cinsiyet temelli şiddet, incel hareketi içinde sıkça dile getirilen ve meşrulaştırılan bir temadır. Forumlardaki incel konuşmaları incelendiğinde, şiddetin yalnızca kabul edilebilir değil, aynı zamanda toplumun içinde bulunduğu "kriz noktası"nı çözmek için tek yol olarak görüldüğü aşırılıkçı bir dünya görüşünün belirgin özelliklerini taşıdığıdır. İncel topluluğu için, diğer şiddet yanlısı politik aktörlerde olduğu gibi, şiddet yalnızca dış grubun sürekli artan baskı ve kötü muamelesine meşru bir tepki olarak görülmektedir. Şiddet yüceltmeleri, topluluğun cinsel haklarının reddedilmesiyle bağlantılı baskı ve öfke hissiyle beslenmekte, bir intikam aracı olarak görülmekte ve genellikle hedefsiz bir öfke ile yapılmaktadır. Minassian gibi saldırganlar hızla topluluğun “azizler” listesine dahil edilmekte ve cesaretlerinden dolayı yüceltilmektedir (Baele vd., 2019: 1684-1685).

Kadınların cinsel tercihleri ve hak kazanımları, incel üyeleri tarafından bir tehdit olarak algılanmakta ve bu da kadınların güçlenmesinin önüne geçilmesi gerektiği inancını körüklemektedir. Özellikle çevrimiçi radikalleşen bireylerin nefret söylemleri, kadınların kamusal alandaki güvenliğini tehdit eder hale getirmektedir (Farrell vd., 2019: 87).

2018’de Toronto’da gerçekleşen saldırı, incel hareketinin radikalleşmesinin ölümcül sonuçlarını ortaya koymuştur. Alek Minassian, saldırıdan önce incel topluluğuna destek mesajları paylaşmış ve 2014’te Santa Barbara’da altı kişiyi öldüren Elliot Rodger’ı övmüştür (BBC News Türkçe, 2018).

Rodger, yayımladığı manifestoda kadınları suçlamış ve kadın düşmanlığını ideolojisinin merkezine yerleştirmiştir (Rodger, 2014: 25). Yaşanan olaylar, incel hareketinin nasıl ölümcül bir tehdit haline gelebileceğini gözler önüne sermektedir.

2020'de Tallahassee, ABD'de yaşanan bir diğer şiddet olayı da bu hareketin devam eden etkisini göstermiştir. Scott Paul Beierle, bir yoga stüdyosuna düzenlediği saldırıda iki kadını öldürmüş ve ardından yaşamına son vermiştir. Beierle, kadınlara yönelik nefretini ifade eden videolar yayınlamış ve incel ideolojisine sempati duyduğunu dile getirmiştir (Hendrix, 2019). 2021'de İngiltere'nin Plymouth kentinde Jake Davison, beş kişiyi öldürmüş ve ardından yaşamına son vermiştir. Davison, saldırıdan önce kadın erkek eşitliğine karşı söylemlerde bulunmuş ve kadınları suçlayan içerikler paylaşmıştır (Dodd vd., 2021). Hareket, nefret söylemleriyle bazı bireyleri ölümcül şiddet eylemlerine yönlendirmekte ve bu radikalleşme süreci, sadece kadınlar için değil, tüm toplum için tehlike arz etmektedir. Ayrıca incel ideolojisinin şiddet içeren yapısı, kadın erkek eşitsizliğini derinleştirirken kadınların güvenliğini de tehdit etmektedir. Toronto saldırısı ve benzer olaylar, bu tehditlerin sadece çevrimiçi ortamlarla sınırlı kalmadığını, somut şiddet eylemlerine dönüştüğünü de ortaya koymaktadır.

4. İncel Kültürünün Sosyal Medya Platformları Üzerindeki Varlığı

İstem dışı bekârlık (incel) ideolojisine bağlı toplulukların, özellikle Discord, Telegram ve X gibi dijital platformlardaki etkinliği son dönemlerde belirgin bir artış göstermektedir. Çevrimiçi ortamlar, incel bireylerin anonimlik ve gizlilik avantajlarından yararlanarak ideolojilerini yaymaları, benzer düşüncelere sahip diğer bireylerle etkileşim kurmaları ve kendilerine özgü bir söylem oluşturmaları için uygun zeminler sunmaktadır.

Sosyal medyanın sağladığı imkanlar, incel hareketinin radikalleşme sürecini hızlandırarak, bu toplulukların içerisinde normatif bir yapı oluşmasına ve bireylerin gruba uyum sağlamalarına yol açmaktadır. İncel grupları, dijital platformları kullanarak, üyelerine psikolojik destek sağladıklarını iddia etmelerine rağmen, aslında platformlar, bireylerin marjinalleşmelerini ve toplumdan kopmalarını kolaylaştıran birer araç haline gelmektedir (Saljarvi vd., 2020: 55).

İncel kültürü, dijital platformlarda kadın düşmanlığı ve şiddet eğilimlerini körtükleyerek geniş kitlelere yayılmaktadır. Reddit, 4chan, Discord ve Telegram gibi platformlarda anonim olarak bir araya gelen incel grupları, toplumsal dışlanmışlık ve yalnızlık hissini nefret söylemleriyle ifade etmektedir.

Dijital anonimlik, bu bireylerin cinsiyetçi önyargılarını ve öfkelerini rahatça paylaşmalarına olanak tanırken, kadınları “haklarını gasp eden suçlular” olarak konumlandırmaları, kadın düşmanlığını pekiştirmektedir. Bu platformlarda üretilen “Chad” ve “Stacy” gibi kavramlarla, kadınlara ve belirli erkek gruplarına yönelik ayrımcı bir dil oluşturulmakta ve nefret söylemleri normalleştirilmektedir. İncel topluluklarının yalnızlıklarını şiddet yoluyla aşmaya teşvik eden bu içerikler, toplumda kadınların güvenliğini tehdit ettiği gibi, erkekler arasında da çatışmalara zemin hazırlamaktadır. Dijital ortamın sağladığı özgürlük, incel kültürünün nefret ve şiddet ideolojilerini yaymasında etkili bir araç haline gelmiştir; bu nedenle, dijital medyanın düzenlenmesi ve bu ideolojilere karşı farkındalık yaratılması, toplumdaki etkilerini sınırlandırmak adına önem taşımaktadır (Temelli, 2022: 16).

Discord, incel gruplarının örgütlenme stratejilerinde, sunduğu kapalı sunucu özellikleri, üye olan bireylerin kendilerini rahatça ifade edebilmelerine ve dış etkilerden korunarak kendi aralarında bilgi paylaşımı yapmalarına olanak tanıdığı için en çok kullanılan platformlardan biridir. Gruplar, genellikle moderatörler tarafından sıkı bir şekilde kontrol edilmekte olup, yalnızca belli bir seviyede radikal içeriklere izin verilmektedir (Mengerink, 2023: 2).

İncel topluluklarının örgütlenmesi için kullanılan popüler platformlardan biri de Telegram uygulamasıdır. Platformun sağladığı gizli grup sohbetleri ve uçtan uca şifreleme özellikleri, incel

gruplarına anonimlik ve güven hissi kazandırmaktadır. Telegram’da gruplar arasında aşırıcılığa yatkın bireylerin fikir paylaşımı ve örgütlenmesi daha kolay bir hale gelmektedir. Gizlilik nedeniyle, Telegram üzerindeki incel grupları daha radikal içeriklerin paylaşımına da olanak sağlar. Telegram, kullanıcıların kimliklerini gizleyebilmesi sebebiyle üyelerin daha agresif ve radikal söylemleri ifade etmesine olanak tanımaktadır (Baele vd., 2024: 400).

X, İncel gruplarının düşüncelerini ve ideolojilerini yaygınlaştırmak için kullandıkları bir diğer önemli platformdur. Diğer sosyal medya platformlarının aksine, X, incel kültürünün daha geniş bir kitleye ulaşmasını sağlamaktadır. X üzerinde, incel topluluğuna ait içerikler genellikle mizahi bir dil kullanılarak ifade edilmekte; bu hem kendi toplulukları içinde kabul görme ihtiyacını hem de diğer kullanıcılardan tepki alma riskini minimize etmektedir. Bununla birlikte, X’teki algoritmalar, bu içeriklerin hızla yayılmasına olanak tanıyabilir ve bu da incel topluluğunun radikalleşmesini hızlandırabilir. X üzerinden yapılan paylaşımlar, genellikle kadın erkek eşitliği, kadın hakları ve toplumdaki diğer azınlık gruplarına yönelik negatif söylemler içerir; bu da incel topluluğunun kendini daha üstün ve haklı görmesine katkıda bulunmaktadır (Brooks vd., 2022: 251).

4.1. İncel Kültürünün Medyada Temsili

İncel kültürünün medyadaki temsili, bu hareketin kadın düşmanlığı ve şiddet içeren unsurlarıyla tanınmasıyla belirginleşmiş ve toplumun dikkatini çekmiştir. Özellikle 2014’te Amerika Birleşik Devletleri’nde incel ideolojisini benimseyen genç bir erkeğin toplu saldırısının ardından, incel kültürü popüler kültürde geniş bir tartışma konusu haline gelmiştir. Medya, incel hareketini genellikle marjinal bir internet fenomeni olarak ele almış ve topluluğu, kadınları suçlayan ve onları şiddetle hedef alan bireylerin bir araya geldiği karanlık bir yapı olarak kabul etmiştir. Temsilde, kadın erkek eşitsizliği, kadın düşmanlığı ve bireylerin sosyal izolasyonunun nasıl radikalleşmeye yol açtığı gibi konular öne çıkmaktadır (Kelly vd., 2024: 93).

Popüler kültür, incel kültürünü bir “tehdit” unsuru olarak işlerken, çoğu zaman bu topluluğun bireylerini şiddetle özdeşleştirmiştir. Filmler, televizyon programları ve belgeseller, incel bireylerin genellikle yalnız ve öfke dolu kişiler olarak gösterildiği içerikler üretmiş; incel terimi, toplumda “potansiyel saldırgan” olarak anılmalarına sebep olmuştur (Andersen, 2022). İncel hareketine dair belgeseller, kişilerin internetteki kadın düşmanı söylemlerine ve öfke dolu forumlarına odaklanıp, izleyicilere tehlikeli bir ideolojinin büyümesini ve yayılmasını anlatmayı amaçlayarak, toplumun bilinçlenmesine katkı sağlasa da incel kültürünün yalnızca şiddetle anılmasına da yol açmaktadır.

İncel kültürüyle bağlantılı olarak işlenen toplu saldırılar, olayların ardından ulusal ve uluslararası medyada geniş yer bulmuştur. Batı medyası, incel kültürünün Amerika ve Kanada gibi ülkelerde meydana gelen kitlesel saldırılarla bağlantısını öne çıkararak, toplumsal olarak incel hareketine karşı daha güçlü bir farkındalık yaratmaya çalışmıştır. Haberlerde incel bireylerin kadın düşmanı görüşlerine, izole yaşamlarına ve toplumla olan çatışmalarına dikkat çekilmekte, genç erkeklerin incel ve benzeri ideolojilere nasıl kapıldıkları tartışılmaktadır. Özellikle grup üyelerinin kadınları hedef alan söylemleri, medya aracılığıyla toplumun daha geniş kesimlerine aktarılmakta ve söylemler, toplumdaki cinsiyet eşitsizliği ve öfke kültürü konularını gündeme taşımaktadır. Bu bağlamda Bengtsson Müller (2024), İngiltere’de gerçekleşen Plymouth saldırısı sonrasında İngiliz medyasının incel kimliğini ve şiddetini nasıl temsil ettiğini ortaya koymuştur. Çalışmada The Sun, The Guardian, The Mirror, The Times ve Daily Mail gazetelerinin saldırıyı "incel şiddeti" olarak kategorize edip etmediği incelenmiş, saldırganın olay öncesinde yayımladığı YouTube videoları ile incel topluluklarının (MIs) forum tartışmaları da analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda, saldırganın kadın düşmanı görüşlere sahip olmakla birlikte kendisini incel olarak tanımlamadığı, ancak medyanın saldırıyı hızla "incel şiddeti" olarak etiketleyerek saldırganın kimliğini bu yönde şekillendirdiği belirlenmiştir. Bu durumun medyada saldırganın yalnızlık ve duygusal eksikliklerine odaklanılarak şiddetin

bireyselleştirilmesine neden olduğu ve böylelikle sistematik kadın düşmanlığının görünmez kılınabileceği vurgulanmaktadır. Ayrıca medya temsilinin incel şiddetini kamusal bilinçte en öncelikli kadın düşmanlığı biçimi haline getirdiği ve diğer kadın düşmanı şiddet türlerinin görünürlüğünü azaltabileceği ifade edilmektedir. Bu açıdan medyanın incel kültürünü ve kimliğini nasıl temsil ettiği, toplumdaki kadın düşmanlığına ilişkin algıyı şekillendirmesi bakımından önem taşımaktadır (Bengtsson Meuller, 2024: 1135)

Ülkemizde ise medyada incel kültürüne dair dikkat çeken gelişmeler, 2024'te İstanbul'da Semih Çelik isimli bir bireyin işlediği toplu kadın cinayeti gibi olaylarla ilişkilendirilmiştir. Türkiye mediasında incel hareketi, çoğunlukla şiddet ve kadın düşmanlığı üzerinden ele alınmış; bu olaylar, toplumsal bir tehdit olarak yorumlanmıştır. Medya, Türkiye'de incel kültürünü kadına yönelik şiddetle ilişkilendirerek, incel kavramını daha geniş kitlelere tanıtmış ve bu tür hareketlerin yayılma riski üzerine kamuoyunda tartışmalar yaratmıştır. Özellikle sosyal medya platformlarında, incel kültürünün genç bireyler üzerindeki olumsuz etkilerine dikkat çeken haber ve yazılarda artış görülmüştür (Uren, 2024).

5. Sonuç

İncel hareketi, dijital çağda yalnızlık, kadın-erkek normları ve erkeklik krizleri etrafında şekillenen radikal bir ideoloji olarak kadın düşmanlığı ve cinsiyet temelli şiddet eğilimleriyle ilişkilendirilmektedir. Bu çalışma kapsamında gerçekleştirilen literatür taraması, incel hareketinin çevrim içi platformlarda kolektif bir kimliğe evrildiğini ortaya koymaktadır. Bireylerin yalnızlık duygusu ve toplumsal dışlanmışlık hissi zamanla mağduriyet ideolojisine dönüşerek radikal ideolojilerin oluşumuna zemin hazırlamıştır. Mevcut literatür incel hareketini çoğunlukla bireysel psikolojik profiller üzerinden değerlendirse de, bu çalışma erkeklik normlarının toplumsal bağlamıyla ilişkilendirildiğinde hareketin ideolojik dönüşümünün daha iyi anlaşılabilceğini ortaya koymuştur.

Literatürde de belirtildiği üzere, incel hareketinin hegemonik maskülenite ve toksik maskülenite gibi kavramlarla ilişkili olduğu görülmektedir. Erkeklerin geleneksel rollerini yerine getirme konusundaki başarısızlık algısı, erkeklik normlarındaki dönüşümle birleşerek, bu ideolojiyi besleyen temel unsurlardan biri haline gelmiştir.

Çalışmada, incel topluluklarının dijital ortamlarda nasıl yayıldığına ilişkin platformlardan yalnızca genel olarak bahsedilmiş olup, platformların incelenmesine dair detaylı bir analiz yapılmamıştır. Bu bağlamda ilerideki çalışmalarda Discord, Telegram ve X gibi platformlardaki içeriklerin ve kullanıcı etkileşimlerinin ayrıntılı biçimde analiz edilmesi önerilmektedir. Dijital platformların sağladığı anonimlik, topluluk içindeki radikal eğilimleri kolaylaştırmakta ve kullanıcıların kadın düşmanı ve şiddet yanlısı söylemleri yaygınlaştırmasına neden olmaktadır.

Medya temsilleri incelendiğinde, incel ideolojisinin popüler kültür ve haber platformları aracılığıyla şekillendirildiği ve zaman zaman sansasyonel bir şekilde ele alındığı görülmektedir. Batı mediasında incel hareketi, çoğunlukla kitlesel saldırılar bağlamında incelenirken, Türkiye'de ise kadın cinayetleri ve çevrim içi nefret gruplarıyla bağlantılı olarak tartışılmaktadır. Bu bağlamda, incel ideolojisinin, kadın düşmanlığını ve toplumsal şiddeti nasıl beslediği üzerine daha geniş çaplı akademik çalışmaların yapılması gerekmektedir. Dijital radikalleşmenin önlenmesi açısından, çevrim içi nefret söylemlerinin tespit edilmesi ve düzenlenmesi için sosyal medya platformlarının daha etkin politikalar geliştirmesi gerekmektedir. Discord, Telegram ve X gibi platformlarda nefret söylemlerinin yayılmasını engellemek amacıyla algoritmaların daha etkili kullanılması ve bu tür içeriklerin yayılmasını önleyen denetim mekanizmalarının oluşturulması önem arz etmektedir. Çevrim içi platformlarda sağlanan anonimliğin nefret söylemleri için bir güvenli alan yaratmasının önüne geçmek amacıyla daha sıkı denetimler uygulanmalı ve aşırılıkçı içeriklerin yayılmasını engelleyecek caydırıcı hukuki yaptırımlar getirilmelidir.

Kadın erkek eşitliği ve eğitim programlarının güçlendirilmesi, incel hareketinin beslediği kadın düşmanlığı ve şiddet eğilimlerinin önüne geçebilmek adına kritik bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır. Eğitim müfredatına kadın erkek eşitliği, duygusal zekâ gelişimi ve sağlıklı ilişki dinamikleri gibi konular eklenmeli, geleneksel erkeklik normlarını sorgulayan ve daha sağlıklı maskülenite modelleri sunan eğitim ve farkındalık kampanyaları geliştirilmelidir. Erkek çocuklarının ve genç erkeklerin duygusal gelişimlerini destekleyen psikososyal programların oluşturulması, bireylerin toplumsal normlardan kaynaklanan baskıları daha sağlıklı bir şekilde yönetmelerine yardımcı olacaktır.

Medyanın rolü ve sorumluluğu da incel hareketinin toplumsal algılanışını ve etkilerini şekillendirmede kritik bir yere sahiptir. Medya, incel hareketini sansasyonel ve tek taraflı bir şekilde ele almak yerine, hareketin toplumsal kökenlerini ve bireylerin bu ideolojiye yönelme süreçlerini daha kapsamlı bir şekilde incelemelidir. Kadın düşmanlığını körükleyen söylemleri ve şiddeti meşrulaştıran içerikleri yeniden üretmekten kaçınarak, bunun yerine farkındalık yaratmaya yönelik bir haber dili benimsemek toplumsal dönüşüm açısından hayati bir adımdır.

Alternatif topluluk modellerinin geliştirilmesi de incel hareketine karşı önemli bir çözüm önerisi olarak değerlendirilmektedir. İncel toplulukları, bireylerin yalnızlık, toplumsal reddedilme ve başarısızlık duygularını paylaşabilecekleri bir alan sunduğundan, bu duygulara hitap eden sağlıklı çevrim içi dayanışma topluluklarının oluşturulması teşvik edilmelidir. Erkeklerin sağlıklı sosyal ilişkiler geliştirmelerini destekleyen, olumlu erkeklik modellerini teşvik eden çevrim içi platformlar, mentorluk programları ve destek grupları oluşturulması bu bağlamda etkili olacaktır.

Son olarak, hukuki düzenlemeler ve denetimlerin artırılması gerekmektedir. İncel hareketine bağlı bireylerin çevrim içi platformlarda organize olup kadınları hedef alarak nefret söylemi üretmeleri, psikolojik ve fiziksel şiddeti teşvik etmeleri göz önünde bulundurularak, bu tür yapılanmaların hukuki çerçevede ele alınması şarttır. Türkiye’de incel hareketinin etkileri konusunda hukuki düzenlemelerin genişletilmesi, sosyal medya platformlarında nefret söylemi ve şiddet propagandasına yönelik daha etkin yaptırımların uygulanması, bu tür oluşumların yayılmasını engellemek adına atılması gereken kritik adımlardan biridir.

Çatışma Beyanı (Competing Interests)

Çalışmanın yazarları, herhangi bir çıkar çatışması olmadığını beyan etmektedir.

The authors declare that they have no competing interests.

Destek ve Teşekkür (Fundings and Acknowledgments)

Çalışma, kamusal, özel, ticari nitelikte ya da kar amacı gütmeyen herhangi bir kurumdan destek alınmadan hazırlanmıştır.

This research received no specific grant from any funding agency in the public, commercial, or not-for-profit sectors.

Etik Beyanı (Ethical Statement)

Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.

It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited.

Araştırmacının Katkı Oranı (Author's Contributions)

Yazarlar çalışmaya eşit oranlarda katkı sağlamışlardır.

The authors contributed equally to the study.

KAYNAKÇA / REFERENCES

- Adıgüzel, İ. (2023). *Psikoloji Perspektifinden İncel Tutum ve Davranışlarını Anlamak: Literatüre Bir Bakış* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Andersen, J. C. (2022). The symbolic boundary work of incels: Subcultural negotiation of meaning and identity online. *Deviant Behavior*, 44(25), 1–21. <https://doi.org/10.1080/01639625.2022.2142864>
- Baele, S. J., Brace, L., ve Coan, T. G. (2019). From “Incel” to “Saint”: Analyzing the violent worldview behind the 2018 Toronto attack. *Terrorism and Political Violence*, 33(8), 1667–1691. <https://doi.org/10.1080/09546553.2019.1638256>
- Baele, S., Brace, L., ve Ging, D. (2024). A Diachronic Gross-Platforms Analysis of Violent Extremist Language in the Incel Online Ecosystem. *Terrorism and Political Violence*, 36(3), 382–405. doi: [10.1080/09546553.2022.2161373](https://doi.org/10.1080/09546553.2022.2161373)
- BBC News Türkçe. (2018, 25 Nisan). Kanada polisi soruşturuyor: Toronto saldırısı zanlısı 'kadın düşmanı' mıydı? BBC. <https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-43889117> adresinden 24.11.2024 tarihinde alınmıştır.
- BBC News Türkçe. (2024, 7 Ekim). İncel kültürü nedir, dünya çapında kadınlara yönelik şiddet vakalarıyla bağlantısı ne? BBC. <https://www.bbc.com/turkce/articles/c2dp7kk7475o> adresinden 22.11.2024 tarihinde alınmıştır.
- Bengtsson Mueller, E. (2024). The misogynist incel in the news: Analysing representations of gender-based violence in Britain. *The British Journal of Politics and International Relations*, 26(4), 1121–1143. <https://doi.org/10.1177/13691481231224275>
- Bratich, J., ve Banet-Weiser, S. (2019). From pick-up artists to incels: Con(fidence) games, networked misogyny, and the failure of neoliberalism. *International Journal of Communication*, 13, 5003–5027. <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/13216>
- Brooks, R.C., Batterham, D.R., ve Blake, K.R. (2022). Incel Activity on Social Media Linked to Local Mating Ecology. *Psychol Sci*, 33(2), 249–258. doi: [10.1177/09567976211036065](https://doi.org/10.1177/09567976211036065)
- Connell, R. W. (2005). *Masculinities* (2nd ed.). University of California Press.
- Connell, R. W., ve Messerschmidt, J. W. (2005). Hegemonic masculinity: Rethinking the concept. *Gender & Society*, 19(6), 829–859. <https://doi.org/10.1177/0891243205278639>
- Dodd, V., Grierson, J., Morris, S., Weaver, M., ve Topping, A. (2021, 13 Haziran). Plymouth shooting: Police reinstated gunman's firearms licence last month. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/uk-news/2021/aug/13/plymouth-shooting-police-reinstated-gunmans-firearms-licence-last-month> adresinden 24.11.2024 tarihinde alınmıştır.
- Donnelly, D., Burgess, E., Anderson, S., Davis, R., ve Dillard, J. (2001). *The social organization of sexuality*. University of Chicago Press.
- Uren, Ç. (2024, 6 Ekim). Online taciz ve şantaj grupları neden Discord ve Telegram'da örgütleniyor? *Euronews*. <https://tr.euronews.com/2024/10/06/online-taciz-ve-santaj-gruplari-neden-discord-ve-telegramda-orgutleniyor> adresinden 24.11.2024 tarihinde alınmıştır.
- Farrell, T., Fernandez, M., Novotny, J., ve Alani, H. (2019). Exploring misogyny across the manosphere in Reddit. In *Proceedings of the 10th ACM Conference on Web Science* (pp. 87–96). Association for Computing Machinery. <https://doi.org/10.1145/3292522.3326045>
- Ging, D. (2019). Alphas, betas, and incels: Theorizing the masculinities of the manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638–657. <https://doi.org/10.1177/1097184X17706401>
- Hendrix, S. (2019, 7 Temmuz). Yoga studio shooting: How an attack in Tallahassee became part of the incel movement's violent legacy. *The Washington*

Post. <https://www.washingtonpost.com/graphics/2019/local/yoga-shooting-incel-attack-fueled-by-male-supremacy/> adresinden 24.11.2024 tarihinde alınmıştır.

Hoffman, B., Ware, J., ve Shapiro, E. (2020). Assessing the threat of incel violence. *Studies in Conflict & Terrorism*, 43(7), 565-586. <https://doi.org/10.1080/1057610X.2020.1751459>

İyigüngör, T. (2024). Yeni Medya ve Şiddet Odaklı Eylemler: Incel Hareketi ve Çevrim İçi Denetim Stratejileri. *İletişim Ve Diplomasi* (13), 151-170. <https://doi.org/10.54722/iletisimvediplomasi.1573777>

Kalish, R., ve Kimmel, M. (2010). Suicide by mass murder: Masculinity, aggrieved entitlement, and rampage school shootings. *Health Sociology Review*, 19(4), 451–464. <https://doi.org/10.5172/hesr.2010.19.4.451>

Kelly, M., Rothermel, A., ve Sugiura, L. (2024). Victim, Ciolent, Vulnerable: A Feminist Response to the Incel Radicalisation Scale. *Perspectives on Terrorism*, 18(1), 91-119.

Kimmel, M. (2013). *Angry white men: American masculinity at the end of an era*. Nation Books.

Kolano, M. (2022). The pleasure of misogyny – Incels, castration, and sexual difference. *Psychoanalytic Inquiry*, 42(7), 544-556. <https://doi.org/10.1080/07351690.2022.2121142>

Kupers, T. A. (2005). Toxic masculinity as a barrier to mental health treatment in prison. *Journal of Clinical Psychology*, 61(6), 713-724.

Leonard, T. (2015). The American way of death. *British Journalism Review*, 26(4), 45–50. <https://doi.org/10.1177/0956474815620725>

Lockyer, D., Halpin, M., ve Maguire, F. (2024). The emergence of the incel community as a misogyny-motivated terrorist threat. *Terrorism and Political Violence*. <https://doi.org/10.1080/09546553.2023.2296515>

Lounela, E., ve Murphy, S. (2024). Incel violence and victimhood: Negotiating inceldom in online discussions of the Plymouth shooting. *Terrorism and Political Violence*, 36(3), 344-365. <https://doi.org/10.1080/09546553.2022.2157267>

Mengerink, J. (2023). “It’s 2023, all that’s left of the internet are trolls and bait.”: Examining how the incel community anonymously builds trust online through a content analysis. Erişim Adresi: <https://essay.utwente.nl/97682/>

Menzie, L. (2022). Stacy, Beckys, and Chads: The construction of femininity and hegemonic masculinity within incel rhetoric. *Psychology & Sexuality*, 13(1), 69-85. <https://doi.org/10.1080/19419899.2020.1806915>

Menzies R. (2007). Virtual backlash: Representations of men’s “rights” and feminist “wrongs” in cyberspace. In Chunn D., Boyd S., Lessard H. (Eds.), *Reaction and resistance: Feminism, law and social change* (pp. 54–98). UBC Press.

Millar, J. (2022). *Platforming Hate: An Analysis of Incel Ideology on Reddit’s r/Braincels*. Erişim Adresi: <https://opus.lib.uts.edu.au/bitstream/10453/171254/2/02whole.pdf>

Moskalenko, S., Kates, N., Fernández-Garayzábal González, J., ve Bloom, M. (2022). Predictors of radical intentions among incels: A survey of 54 self-identified incels. *Journal of Online Trust and Safety*, 1(3), 1–21. <https://doi.org/10.54501/jots.v1i3.57>

Öztürk, F. E. (2021). İnternet Alt Kültürü Bağlamında Hegemonik Erkeklik Söyleminin Dijital Dönüşümü: #erkeklerini bilsin Hashtag Örneği. *Global Media Journal TR Edition*, 11(22), 101-123. https://globalmediajournaltr.yeditepe.edu.tr/sites/default/files/sayilar/2021_bahar/06_fatma_esra_ozturk.pdf

Preston, J., Halpin, M., ve Maguire, J. (2021). Involuntary celibates (incels): Theorizing the marginalization of intimate desire. *Journal of Social and Personal Relationships*, 38(1), 10-25.

Rodger, E. (2014). *My twisted world: The story of Elliot Rodger*. Santa Barbara: Self-published manuscript Erişim adresi: <https://www.documentcloud.org/documents/1173808-elliott-rodger-manifesto/>

Salojärvi, E., Rantanen, M., Nieminen, E., Juote, A., ve Hanhela, H. (2020). The 'incel' phenomenon in the digital era—How echo chambers have fueled the incel movement. In S. M. Amadae (Ed.), *Computational*

transformation of the public sphere: Theories and cases (pp. 195–210). Faculty of Social Sciences, University of Helsinki.

Scaptura, M. N., ve Boyle, K. M. (2020). Masculinity Threat, “Incel” Traits, and Violent Fantasies Among Heterosexual Men in the United States. *Feminist Criminology*, 15(3), 278–298. <https://doi.org/10.1177/1557085119896415>

Sculos, B. W. (2017). Who’s afraid of “toxic masculinity”? *Class, Race and Corporate Power*, 5(3), 1-5. <https://dx.doi.org/10.25148/CRCP.5.3.006517>

Schippers, M. (2007). Recovering the feminine other: Masculinity, femininity, and gender hegemony. *Theory and Society*, 36(1), 85–102. <https://doi.org/10.1007/s11186-007-9022-4>

Schmitz, R. M., ve Kazyak, E. (2016). Masculinities in cyberspace: An analysis of portrayals of manhood in men’s rights activist websites. *Social Sciences*, 5(2), 5-18. <https://doi.org/10.3390/socsci5020018>

Taylor, J. (2018, 23 Ağustos). *Toronto van attack: Suspect may have 'Incel' links*. BBC News. <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-45284455> adresinden 18.02.2025 tarihinde alınmıştır.

Temelli, E. (2022). “Incel” Örneği Üzerinden Çevrim içi Mizojinist Gruplar ve Şiddet Eylemleri. *International Journal of Social and Humanities Sciences (IJSHS)*, 6(1), 11-30.

Whitehead, S. M. (2021). *Toxic masculinity: Curing the virus: Making men smarter, healthier, safer*. Andrews UK Limited.

Vogel, D. L., Heimerdinger-Edwards, S. R., Hammer, J. H., ve Hubbard, A. (2011). "Boys don't cry": Examination of the links between endorsement of masculine norms, self-stigma, and help-seeking attitudes for men from diverse backgrounds. *Journal of Counseling Psychology*, 58(3), 368–382. <https://doi.org/10.1037/a0023688>

Zimmerman, S. (2024). The ideology of Incels: Misogyny and victimhood as justification for political violence. *Terrorism and Political Violence*, 36(2), 166–179. <https://doi.org/10.1080/09546553.2022.2129014>